

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, det har været imponerende at høre, at man er villig til at lytte til de behandlere og politikere, der har været samlet i et eller andet forum for at diskutere denne problemstilling, men et udbredt ønske blandt dem, der har problemet inde på livet – narkomanerne – om at få mulighed for at skrive under på en kontrakt, vil man ikke lytte til. Behandlerne de vi de bedre.

Forslaget minder i høj grad om det beslutningsforslag, som jeg selv fremsatte tidligere i samlings, men det kunne ikke opnå støtte. Regeringspartierne var ikke indstillet på at støtte det, og argumentet var dels, at regeringen ville fremsætte sit eget forslag, dels at mit forslag om kontraktafvænnning rent retssikkerhedsmæssigt var for tyndt, og ikke mindst gav man udtryk for angst for indgriben i den personlige frihed. Den angst er vist gjort alvorligt til skamme med dette lovforslag.

I mit beslutningsforslag opererede jeg med, at narkomanen skulle kunne tilbageholdes i op til 48 timer i tilfælde af abstinenser, og at der skulle en læge til at vurdere narkomanens tilstand. Ministerens forslag opererer med, at narkomanen skal kunne tilbageholdes i op til 2 måneder. Hvilket af forslagene griber mest ind i den personlige frihed? Men som jeg også sagde før jul, er argumentet om den personlige frihed i bund og grund ganske absurd, når vi taler om narkomaner, for en narkoman har ikke sin personlige frihed længere; det er udelukkende narkotika, der styrer narkomanens liv.

Det, jeg meget hellere vil tale om, er retssikkerheden i behandlingen og dennes effektivitet. Retssikkerhedsmæssigt er det nok forkert, at man kan tilbageholde narkomaner i op til 2 måneder, for så længe har de ikke så stærke abstinenser, at de vil forlade behandlingen på grund af dem. Abstinenserne kommer og går i løbet af hele behandlingen, men det varer sjældent mere end 24 timer, før tilstanden er så stabiliseret, at man igen kan tale fornuftigt. Men lad os se på det i udvalget og lad os spørge nogle af de mange mennesker, som har prøvet det på deres egen krop, og som ved, hvad det drejer sig om.

En anden ting, jeg mangler i forslaget, er en klar adgang for narkomanen til at forlade behandlingen i de perioder, hvor vedkommende er rimelig klart tænkende. Det skal understre-

ges med en tyk streg i loven, at narkomanen har mulighed for at forlade behandlingen, når det ikke sker på grund af abstinenser eller trang til ny narko.

Jeg vil også gerne efterlyse den lægelige vurdering af narkomanens situation. Hvor er den henne i ministerens forslag? Vi har talt om, at vurderingen skal foretages af institutionslederen, der måske har gået på Den Sociale Højskole og har lært lidt dér. Det kan også være, at vedkommende har et godt kendskab til området, hvis vedkommende blev uddannet i de glade flower power-tressere, men ellers er det nok begrænset. En lægelig vurdering mener jeg er en klar retssikkerhedsmæssig garanti, der skal lægges ind i lovforslaget.

Der er en anden tidsramme, som vi skal se på, nemlig kontraktens længde. Efter min opfattelse er det nødvendigt, at den bør kunne gå op til 2 år, da et halvt år ikke er tilstrækkeligt.

Desuden kan vi ikke se, hvorfor det skal være op til amtet, om det vil benytte muligheden for kontraktafvænnning. Når vi vedtager en lov herinde, skal den efter min overbevisning gælde for hele landet og ikke være subsidiært styret af de politiske flertal i de forskellige amter; det var også det, som hr. Qvist Jørgensen var inde på. Det, vi til gengæld kan acceptere, er, at amtet godkender den enkelte institution efter en konkret ansøgning, da det ikke er alle institutioner, som er gearret til en sådan form for behandling.

Desuden er vi lidt usikre på, hvordan det vil gå de private institutioner. Vil de efter dette forslag få mulighed for kontraktafvænnning? Man henviser i forslaget til, at det skal være institutioner efter § 96, men kan de private blive det, eller er de det allerede i dag? Vi må sige, at der overhovedet ikke er nogen offentlige institutioner, der statistisk kan fremvise så flotte og klare tal for behandlingen som de 3-4 institutioner i Danmark, der kører på privat basis, så det ville være synd, hvis vi tabte dem på gulvet med dette lovforslag.

Fremskridtspartiet vil se positivt på forslaget, men vi kan allerede nu sige, som jeg også har været inde på tidligere, at der vil blive stillet en række ændringsforslag fra vores side for at gøre forslaget lidt mere retssikkert og mindre bureaukratisk, end der er lagt op til fra ministerens side.